

Arrest

nr. 264 559 van 30 november 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. ALENKIN
Gijzelaarsstraat 21
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 18 juni 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 mei 2021 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33*bis*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 juni 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. ELMOUDEN, die *loco* advocaat A. ALENKIN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten D. MATRAY en A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

In 2018 is verzoeker toegelaten op het grondgebied met het oog op studies aan de universiteit van Gent. Verzoeker schrijft zich in een voorbereidingsprogramma Master of Science in de politieke wetenschappen in. Dit programma duurt twee jaar en telt een totaal van 65 studiepunten.

Op 19 mei 2021 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33*bis*), aan verzoeker ter kennis gebracht op 27 mei 2021. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Gelet op artikel 61 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996;

(1) Gelet op het advies (de adviezen) van de academische besturen of schoolbesturen, overgemaakt op 04.12.2020

*Overwegende dat de genaamde M. Y.,
geboren te Moskou op (in) (...)1996,
nationaliteit: Russische Federatie,
verblijvende te (...) GENT,
gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren (1);*

REDEN VAN BESLISSING :

Artikel 61 §1,1° van de Vreemdelingenwet : De minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer hij rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt

Overwegende dat de heer M. Y. naar België is gekomen in het academiejaar 2018-2019 met het oog op het volgen van hogere studies aan de universiteit van Gent.

Overwegende dat de student in de academiejaren 2018-2019, 2019-2020 ingeschreven was voor een "Vorbereidingsprogramma Master of science in de politieke wetenschappen". Dat dit programma bestaat uit 65 studiepunten en dient als voorbereidingsprogramma op de effectieve Master of Science in de politieke wetenschappen.

Gelet op artikel 103/2, 7 " van het KB van 08.10.1981 dat stelt : " Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3 en 4, van de wet, kan de Minister de vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet gemachtigd is om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer:

7° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een masteropleiding, al dan niet gecombineerd met een schakel- of voorbereidingsprogramma te volgen, en hij na het tweede jaar van zijn studie niet minstens 60 credits behaalde

Overwegende dat meneer na het tweede jaar van zijn studie nog maar 18 studiepunten heeft behaald (12 studiepunten in het academiejaar 2018-2019 en 6 studiepunten in het academiejaar 2019-2020).

Op 26.11.2020 werd een academisch advies ingewonnen bij de onderwijsinstelling.

Uit het advies van de U Gent ontvangen op 04.12.2020 blijkt dat de student nog steeds geen vakken heeft kunnen opnemen van de gewone Master in de politieke wetenschappen. De universiteit vermoedt dat de studies voor de student moeilijk zijn oa. omdat de studies in het Nederlands zijn. Rekening houdende met met deze info en de erg trage voortgang in de studies, kunnen we concluderen dat het behalen van een einddiploma binnen een aanvaardbare termijn niet realistisch is. Dit wordt verder onderstreept door het feit dat er bij de inschrijving voor het huidige academiejaar 2020-2021 reeds bindende studievoorwaarden zijn opgelegd: 'Na afloop van de tweede kans examenperiode van je laatste inschrijving blijkt dat je niet voldoet aan de opgelegde bindende voorwaarde. Bij een volgende inschrijvingsaanvraag zal je inschrijving voor deze opleiding worden geweigerd."

We besloten de betrokkene te horen overeenkomstig artikel 62 van de wet van 15.12.1980 met oog op een eventuele beëindiging van zijn verblijf als niet-Europese student en in zijn reactie haalt betrokkene op 09.12.2020 inderdaad de moeilijkheden met de Nederlandse taal aan. Betrokkene wist op voorhand dat hij een Masteropleiding in de Nederlandse taal ging volgen en dat zijn academische kennis van het Nederlands dus voldoende hoog diende te zijn. Betrokkene haalt verder enkele persoonlijke en maatschappelijke redenen(covid-19) aan waarom de studievoortgang de voorbije jaren trager verliep en hoewel de draagwijdte op het leven ervan niet wordt ontkend, maken persoonlijke tegenkantingen en algemene maatschappelijke evoluties deel uit van de omgeving waarin iedere student prestaties dient te leveren en hoeft dit niet persé een impact te hebben op de studies. Betrokkene heeft intussen immers al 2,5 jaar de tijd gehad om voldoende inspanningen te leveren om zijn studies vlotter te laten lopen.

Overwegende dat wij op 04.02.2021 voor een volledig beeld ook nog de resultaten van de laatste examensessie in januari 2021 hebben ontvangen. Daaruit blijkt dat de student aan 2 examens meedeed en voorgeen enkel examen slaagde. De student zal ook deze vakken opnieuw in tweede zit moeten afleggen, wat opnieuw de studievoortgang vertraagt in plaats van een inhaalbeweging in gang te zetten.

Gelet op de overdreven duur van zijn studies en het gebrek aan vooruitzicht op het behalen van een einddiploma binnen een redelijke termijn, dient te worden vastgesteld dat hij niet langer in aanmerking kan komen voor een verdere verlenging van zijn tijdelijk verblijf in toepassing van artikel 58 van de wet van 15.12.1980.

Overwegende dat de A-kaart van betrokkene intussen is verstreken sedert 31.10.2020

Uit het administratief dossier blijkt niet dat zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en familielevens een mogelijke belemmering kunnen vormen of een dermate ernstig belang kunnen vertegenwoordigen voor betrokkene dat hij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing. Wat de duur van het verblijf betreft, sinds 2018, dient erop gewezen te worden dat dit verblijf steeds van tijdelijke aard was en beperkt was tot de duur van de studies. Zijn studieverleden in België alsook de eventuele opgebouwde sociale banden kunnen niet weerhouden worden als eventuele grond om verder in België te verblijven gezien hij niet langer voldoet aan de verblijfsvoorwaarden. Er werden geen andere elementen aangehaald of relevante documenten voorgelegd naar aanleiding van de brief van Dienst Vreemdelingenzaken dd.26.11.2020 waarbij betrokkene werd gehoord in toepassing van artikel 62 van de wet van 15.12.1980. Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn gevolg te geven aan onderhavig bevel om het grondgebied te verlaten.

In uitvoering van artikel 103/3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 11 december 1996, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen."

2. Over de onontvankelijkheid van het beroep

Verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen de onontvankelijkheid op van het beroep omdat het verzoekschrift geen uiteenzetting van de middelen zoals voorzien in artikel 39/69, § 1, lid 2, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet) bevat. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen." Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Verwerende partij is van mening dat het enige middel onontvankelijk is aangezien het in rechte onvoldoende onderbouwd is. Zij stelt dat zij zich niet kan verweren tegen een argumentatie die niet verder uitgewerkt werd dan dat de aangevoerde regels of beginselen geschonden zijn.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna de Raad) merkt evenwel op dat de verwerende partij in haar nota zelf een middel in de uiteenzetting van verzoeker onderscheidt en erin geslaagd is deze vrij omstandig te beantwoorden.

De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het enige middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 61 van de vreemdelingenwet.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

“Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier én op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het ernstig en moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoeker bij het indienen van huidig verzoek tot nietigverklaring van de bestreden beslissing en tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is zéér actueel aangezien de bestreden beslissing aan verzoeker een verblijf in België ontzegd wordt ondanks verzoeker van mening is dat hij het recht heeft om in België verder te verblijven.

Het ernstig en moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoeker bij het indienen van huidig verzoek tot nietigverklaring van de bestreden beslissing en tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is zéér actueel aangezien de bestreden beslissing aan verzoeker een verblijf in België ontzegd wordt ondanks verzoeker van mening is dat hij het recht heeft om als student in België verder te verblijven.

Verzoeker kwam naar België om te studeren in het jaar 2018 en hij was toegelaten tot de studies bij de Universiteit van Gent.

Hij was bezig met een schakelprogramma «Master of Science in de Politieke Wetenschappen» . Na voldaan van het programma mag hij immers een masteropleiding met dezelfde naam volgen.

Het huidige schakelprogramma is moeilijk, maar er loopt momenteel een examenperiode en verzoeker is volop bezig met examens.

Er bestaat bijgevolg een grote kans dat verzoeker in deze examenperiode heel wat punten kan krijgen.

De tijd van de bestreden beslissing — in de examenperiode - is zeer slecht uitgekozen omdat er geen rekening werd gehouden met zijn lopende studies/examens.

Verzoeker probeert ten eerste om tijdens de huidige examenperiode voorafgang te maken.

Zijn Nederlands is voldoende goed om deze studies verder te zetten. Hij volgde een cursus Nederlands immers in Nederland.

Het probleem was mogelijk met de vak zelf en dat verzoeker mogelijks meer tijd nodig had om de materis te volgen.

Hij ontving momenteel 22 STP studiepunten.

Hij heeft goede kansen om resterende 38 studiepunten te behalen in dit studiejaar 2020-2021.

Mede gelet op de invloed van COVID-19 pandemie met afstandonderwijs als resultaat. Dit invloed was bijzonder nefast voor een buitenlandse student zoals verzoeker.

Tevens deed verzoeker gedurende een tijdje studentenjob, maar hij begrijpt nu dat hij enkel met studies dient bezig te houden.

Kortom meent verzoeker dat hij in deze examenperiode nog kansen heeft om zijn studiesituatie in orde te brengen en de bestreden beslissing helemaal niet tijdig is genomen.

De bestreden beslissing is niet in overeenstemming met de werkelijke situatie van verzoeker. Zijn verblijf dient om deze redenen niet te worden ontzegd.

Verzoeker behaalde 22 studiepunten, wat op zich een zeker succes voor een vreemdeling betekent. Ook heel wat Belgische studenten progresseren op dezelfde manier.

Er zijn bijgevolg vele vragen over de bestreden beslissing.

Het MHEN is groot. Verzoeker verliest bijna 3 jaar van zijn studies in België en zijn toekomstig beroep.

Hij betaalt momenteel tevens zelf voor zijn studies en is niet ten laste van de Belgische staat.

Dat is tevens vanzelfsprekend schadelijk om het verblijf van verzoeker gedurende studiejaar en in het bijzonder binnen de 2de examenperiode te beëindigen zonder aan hem een kans te geven om het studiejaar tot einde te maken met inbegrip van 2 de en derde examenperiode.

Gelet op hetgeen vermeld onder punt b. ernstig en moeilijk te herstellen nadeel, is het duidelijk dat verzoeker over het vereiste belang beschikt voor het instellen van huidig verzoekschrift overeenkomstig artikel 39/56 van de Wet van 15 december 1980.

Artikel 61 van de Vreemdelingenwet zijn in casu duidelijk geschonden.

De bestreden beslissing is niet gepast. De verwerende partij gaf aan verzoeker geen recht om het studiejaar te beëindigen wat op zich logisch zou zijn.

Het verblijf dient normaal naar de geest van artikel 61 van de Vreemdelingenrecht dient op het einde van het studiejaar worden beëindigd op voorwaarde dat verzoeker onvoldoende zou presteren.

Zijn prestatie in het studiejaar 2020-2021 is op dit moment nog niet duidelijk.

Verzoeker houdt zich het recht voor om met toepassing van artikel 39/76, al. 3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen tot op de datum van de zitting voor uw Raad bijkomende stukken neer te leggen."

3.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

De bestreden beslissing bevat duidelijk de juridische en feitelijke motieven waarop ze steunt. Enerzijds wordt de juridische grondslag van de bestreden beslissing vermeld, met name artikel 61, § 1, 1° van de vreemdelingenwet. Anderzijds worden ook de feitelijke gegevens die aan de basis van de bestreden beslissing liggen weergegeven. Met toepassing van het toenmalige artikel 61, § 1 van de vreemdelingenwet kan aan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel worden gegeven om het grondgebied te verlaten wanneer hij, rekening houdend met de resultaten zijn studies op overdreven wijzen verlengt. Het toenmalige artikel 103/2, 7° van het Koninklijk besluit betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna het vreemdelingenbesluit) bepaalt wat onder het begrip de 'studies op overdreven wijze verlengen' wordt bedoeld, met name: dat wanneer aan de vreemdeling een machtiging tot verblijf werd toegekend om een masteropleiding, al dan niet gecombineerd met een schakel- of voorbereidingsprogramma te volgen, en hij na het tweede jaar van zijn studie niet minstens 60 credits behaalde. Vervolgens wordt de academische loopbaan van verzoeker weergegeven. De resultaten van verzoeker tijdens de verschillende schooljaren worden belicht. *In casu* blijkt dat verzoeker 12 studiepunten in het academiejaar 2018-2019 en 6 studiepunten in het academiejaar 2019-2020 behaalde. Na het tweede jaar van zijn studie behaalde verzoeker bijgevolg slechts 18 studiepunten. De A-kaart is verstreken sedert 31 oktober 2020.

Uit voorgaande motieven blijkt aldus dat de bestreden beslissing concreet wordt gemotiveerd aan de hand van de individuele situatie van verzoeker. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

De Raad merkt op dat verzoeker de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en bijgevolg dient het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Verzoeker wijst erop dat er “*momenteel een examenperiode (loopt)*” en hij volop bezig is met examens. Hij ontving momenteel 22 studiepunten en heeft goede kansen om de resterende 38 studiepunten te behalen in het studiejaar 2020-2021.

Waar verzoeker betoogt dat hij de resterende 38 studiepunten alsnog kan behalen gaat hij voorbij aan de bepaling van artikel 103/2, § 1, 7° van het vreemdelingenbesluit waarin wordt bepaald dat minstens 60 studiepunten dienen te worden behaald na het tweede jaar.

Artikel 103/2, § 1, 7° van het vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

“§1 Onder voorbehoud van artikel 61, § 1, leden 2, 3 en 4, van de wet, kan de Minister de vreemdeling die op basis van artikel 58 van de wet gemachtigd is om in België te verblijven in de hoedanigheid van een student die, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt, het bevel geven om het grondgebied te verlaten wanneer:

7° hem een machtiging tot verblijf werd toegekend om een masteropleiding, al dan niet gecombineerd met een schakel- of voorbereidingsprogramma te volgen, en hij na het tweede jaar van zijn studie niet minstens 60 credits behaalde;”

In de bestreden beslissing wordt het volgende gemotiveerd: “*Overwegende dat meneer na het tweede jaar van zijn studie nog maar 18 studiepunten heeft behaald (12 studiepunten in het academiejaar 2018-2019 en 6 studiepunten in het academiejaar 2019-2020).*” Verzoeker betwist niet dat hij na het tweede jaar van zijn studie geen 60 credits behaalde. Waar hij meent de studiepunten te kunnen behalen in het derde studiejaar doet hij geen afbreuk aan de bepaling van artikel 103/2, § 1, 7° van het vreemdelingenbesluit en de correcte vaststelling dat hij na het tweede studiejaar slechts 18 studiepunten behaalde.

Verzoeker wijst op de invloed van de pandemie en het afstandsonderwijs dat nefast is voor een buitenlandse student. Bovendien heeft hij gedurende een tijdje een studentenjob uitgeoefend.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande gemotiveerd: “*We besloten de betrokkene te horen overeenkomstig artikel 62 van de wet van 15.12.1980 met oog op een eventuele beëindiging van zijn verblijf als niet-Europese student en in zijn reactie haalt betrokkene op 09.12.2020 inderdaad de moeilijkheden met de Nederlandse taal aan. Betrokkene wist op voorhand dat hij een Masteropleiding in de Nederlandse taal ging volgen en dat zijn academische kennis van het Nederlands dus voldoende hoog diende te zijn. Betrokkene haalt verder enkele persoonlijke en maatschappelijke redenen(covid-19) aan waarom de studievoortgang de voorbije jaren trager verliep en hoewel de draagwijdte op het leven ervan niet wordt ontkend, maken persoonlijke tegenkantingen en algemene maatschappelijke evoluties deel uit van de omgeving waarin iedere student prestaties dient te leveren en hoeft dit niet persé een impact te hebben op de studies. Betrokkene heeft intussen immers al 2,5 jaar de tijd gehad om voldoende inspanningen te leveren om zijn studies vlotter te laten lopen. “En “Overwegende dat wij op 04.02.2021 voor een volledig beeld ook nog de resultaten van de laatste examensessie in januari 2021 hebben ontvangen. Daaruit blijkt dat de student aan 2 examens meedeed en voorgeen enkel examen slaagde. De student zal ook deze vakken opnieuw in tweede zit moeten afleggen, wat opnieuw de studievoortgang vertraagt in plaats van een inhaalbeweging in gang te zetten.”*

Waar verzoeker wijst op het afstandsonderwijs en de studentenjob ter verantwoording van de behaalde 18 studiepunten na 2 jaar studie, doet hij geen afbreuk aan de vaststelling dat hij ook na 2.5 jaar studie

geen vooruitgang boekte aangezien hij niet slaagde voor de 2 examens die hij meedeed in januari 2021. Verzoeker kan ook niet worden gevolgd waar hij stelt dat de bestreden beslissing 'te vroeg' is genomen en meent dat hij tijdens zijn derde studiejaar nog kansen heeft om zijn studiesituatie in orde te brengen. Vooreerst blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeker in geen enkel examen slaagde dat hij heeft meegedaan in januari 2021. Dit wordt niet betwist door verzoeker. Verder gaat verzoeker voorbij aan het advies van de onderwijsinstelling. Uit het advies van de universiteit te Gent blijkt immers dat een "volgende inschrijvingsaanvraag" voor de opleiding zal worden geweigerd omdat na afloop van de tweedekansexamenperiode van het academiejaar 2020-2021 verzoeker niet voldoet aan de opgelegde bindende studievoorwaarden. Verzoeker kan de verwerende partij bezwaarlijk verwijten dat de bestreden beslissing een einde zou maken aan zijn studies en zijn toekomstig beroep, nu de universiteit te Gent duidelijk stelde een inschrijving voor een volgend academiejaar te weigeren. Aldus is het oordeel van de verwerende partij in de bestreden beslissing dat het behalen van een einddiploma binnen een aanvaardbare termijn niet realistisch is, niet kennelijk onredelijk of onjuist.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

In weerwil van verzoekers betoog heeft de bestreden beslissing niet tot gevolg dat zijn verblijf is beëindigd. Verzoekers verblijfsmachtiging (A-kaart) was reeds verstrekt op 31 oktober 2020. De bestreden beslissing is het gevolg van de toepassing van artikel 61, § 1, 1° van de vreemdelingenwet dat luidt als volgt:

"§ 1 De Minister kan de vreemdeling die gemachtigd werd om in België te verblijven ten einde er te studeren, het bevel geven om het grondgebied te verlaten:

1° wanneer hij, rekening houdend met de resultaten, zijn studies op overdreven wijze verlengt;"

Nu uit de uiteenzetting van de verzoeker hierboven niet blijkt dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde beschikt, maakt verzoeker geen schending van artikel 61, § 1, 1° van de vreemdelingenwet aannemelijk.

Ook een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond. De verzoeker bewijst immers niet dat de verwerende partij enig door hem aangebracht dienstig stuk onterecht buiten beschouwing heeft gelaten bij het nemen van de bestreden beslissing of dat de verwerende partij deze beslissing niet deugdelijk heeft voorbereid.

Het enige middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN